

britanske skupine za geomorfološko raziskovanje prof. Denys Brunsten. Po mnogih plenarnih sestankih je bila končna odločitev o statusu komiteja prepuščena drugi mednarodni geomorfološki konferenci, ki jo bo l. 1989 sklicalo geomorfološko društvo ZR Nemčije, do katere mora začasni komite pripraviti svoje stališče.

Ker je bilo na sporedu okoli sedemsto prijavljenih referatov, so istočasno zasedale mnoge sekcije. Za pregled snovi smo zato navezani na objavljene enostranske povzetke (v knjigi Abstracts of papers — First Int. Conference on Geomorphology: International Geomorphology 1985, Manchester 1985). Uvodoma je objavljena preglednica referatov po tematiki: 9% uporabna geomorfologija in naravovarstvo (= land conservation), 8% glacialna geomorfologija, po 7% sedimentacijski sistemi v porečjih, uporabna geomorfologija in ovrednotenje naravnih virov, dolgotrajni razvoj reliefnih oblik, po 6% dinamika rečnih korit, neotektonika in gibanje zemeljskih gnot, po 5% kvartarološke študije in teoretska geomorfologija. Podrobnejši pregled snovi pa pokaže razmeroma veliko študij o eroziji, transportu in sedimentaciji v porečjih, zlasti v času naravnih nesreč, precej študij je iz aridnih in kriorivalnih območij (oboje je olajšala zlasti satelitska tehnika) in mnoge so povezane z vprašanji naravovarstva. Kraški referati so bili prebrani na treh zasedanjih. Komisije, delovne skupine in študijske skupine Mednarodne geografske (in deloma geološke) zveze so imele posebne sestanke, tako tudi l. 1984 ustanovljena študijska skupina za proučevanje človekovega posega v kras.

Že iz navedene delitve referatov se kaže novejši razvoj geomorfologije v svetu. Opazno je vključevanje geomorfologov v širša raziskovanja oziroma za reševanje širše zastavljenih vprašanj, kot so omilitve naravnih nesreč v tropskih in subtropskih deželah, ekologija, naravovarstvo. Za tako usmerjenost geomorfologije so se večidel zavzemali tudi ugledni referenti na plenarnih večernih sestankih (V. B. Backer, R. U. Cooke, zlasti H. Th. Verstappen). O tem, da je tudi to geomorfološko zborovanje pokazalo popolno prevlado kvantitativnih metod in vse večjo pritegnitev tehničnih sredstev, ni potrebno posebej omenjati.

Tudi v Manchestru se je pokazalo, da geomorfologi iz razvitih dežel vse češče posegajo v nerazvite tropske in subtropske dežele. Toda tam je domača geomorfologija naredila velik napredek, zlasti v nekaterih predelih. Kitajci so prijaviili 12% in Indijci 3% vseh referatov. Največ so jih prispevali domačini iz Velike Britanije (18%), ZDA (11%), Kanade (6%) itd. Podpisani, ki je kot edini prisotni zastopal našo državo, je predaval o mednarodnem ugotavljanju korozije s pomočjo apneniških tablet. Med 700—800 udeleženci je bilo iz vseh vzhodnoevropskih držav, razen iz SZ, več geomorfologov kot iz Jugoslavije. Slaba udeležba geomorfologov iz naše države zavira naše vključevanje v mednarodne teamske raziskave, ki tudi v tej panogi hitro naraščajo.

Vsej konferenci je dala pečat zavest o zapostavljenosti geomorfologije glede na njeno pomembnost v znanosti in prasi in da smo priče rojstva nove mednarodne znanstvene organizacije.

Ivan Gams

IV. poljsko-jugoslovanski geografski seminar

Od 2. do 8. 6. 1986 je v kmetijskem izobraževalnem središču Stare Pole v vojvodstvu Elblag na severu Poljske potekal IV. poljsko-jugoslovanski geografski seminar, sedaj že tradicionalni. Strokovno uspešno in bivalno prijetno ga je organiziral Inštitut za geografijo in prostorsko organizacijo Poljske Akademije Nauk iz Varšave pod vodstvom prof. dr. Jerzija Kostrowickega, vodje poljske delegacije prof. dr.

Andrzej Stasiaka in prizadevne organizatorice našega dolgoletnega sodelovanja dr. Wieslawe Tyszkiewicz. Z jugoslovanske strani se je seminarja udeležilo devet geografov iz vseh republik razen Črne gore in Kosova. Žal so nekateri iz finančnih razlogov udeležbo odpovedali.

Delovni naslov seminarja Socio-ekonomski problemi ruralnih območij je omogočil obravnavo širokega spektra geografske problematike, ki je bila združena v tri vsebinske sklope: agrarnogeografskega, demogeografskega in infrastrukturnega. V referatih Poljakov je bila močno prisotna prognostično načrtovalska usmeritev, saj so z referati sodelovali tudi praktiki. Poljski geografi so poročali o naslednjem: Andrzej Stasiak o preobrazbi sistema ruralnih naselij na Poljskem, Jan Falkowski o ekonomsko-geografski problematiki razvoja ruralnih območij v makroregiji spodnje Visle, Andrzej Baranovski o problematiki ekonomskega razvoja in prostorski organizaciji v območju vislanskih Žulav, Marek Potrykowski o razlikah v socialnoekonomskem razvoju v ruralnih območjih Poljske, Roman Szczesny o preobrazbi prostorske sestave kmetijstva Poljske po letu 1980, Andrzej Kostrowicki o ruralnih območjih kot sistemu energetskih razlik med naravo in družbo. Wladislawa Stola o preobrazbi prostorske sestave ruralnega območja Poniidja, Piotr Eberhardt o depopulacijskih območjih na Poljskem, Ryszard Horodenski o življenjskih pogojih ruralnega prebivalstva na severovzhodnem Poljskem, Bożena Galczynska in Roman Kulikowski o vplivu izobrazbe kmečkega prebivalstva na kmetijsko proizvodnjo ter Bronislaw Gorz o sodobnih trendih in problemih razvoja vasi in kmetijstva v Karpatih. Izmed jugoslovanskih geografov je Aleksandar Stojmilov (v njegovi odsotnosti je referat prebral Nikola Panov) poročal o melioracijah in namakanju kot dejavniku preobrazbe pokrajine v Jugoslaviji, Pavle Tomić o socio-ekonomskem razvoju Vojvodine, Borut Belec o spremembah v tradicionalni parcelaciji v Sloveniji pod vplivom agrarnih dejavnosti po drugi svetovni vojni, Bratislav Jačimović je skupaj z Wieslawo Tyszkiewicz poročal o spremembah velikosti zasebnih kmetij v SR Srbiji, Vasil Daskalovski o problematiki ruralnega prebivalstva Makedonije v letih 1948—81, Dragutin Feletar o korelaciji med industrializacijo in deruralizacijo v občinah Hrvaške, Radoslav Subić o omrežju in strukturi terciarnih dejavnosti v Vojvodini ter podpisani o soodvisnosti izrabe zemljišča in posetne sestave v Jugoslaviji.

Udeleženci seminarja so si ogledali tudi nekaj zasebnih in družbenih kmetijskih posestev na Žulavah, prav tako pa tudi Gdansk, Sopot, Gdinjo in Malbork ter oblike kmetijstva med Gdanskim in Varšavo.

Na zaključku je bila poudarjena koristnost seminarja in potreba po nadaljevanju tovrstnega sodelovanja jugoslovanskih in poljskih geografov. Prihodnji seminar naj bi bil 1989. leta v Jugoslaviji z delovnim naslovom »Vpliv lastništva zemlje na gospodarstvo ruralnih območij«.

Mirko Pak

Posvet o razmerju med geografijo in etnologijo, Ljubljana, 18. aprila 1986

Zveza geografskih društev Slovenije in Slovensko etnološko društvo sta pripravila v prostorih Oddelka za geografijo filozofske fakultete Univerze E. Kardelja v Ljubljani celodnevno posvetovanje o vsebinskih in metodoloških stičiščih in razločilih med obema strokama, ki se kažejo pri njihuni tematsko sorodnih preučevanjih slovenskih pokrajin in njihovih ljudeh. Ob veliki udeležbi strokovnjakov z obeh področij — zlasti še na dopoldanskem delu posveta, ki mu je prisostvovalo nad 60 ljudi — in živahnih razpravah, ki so dopolnjevale in poglobljale razmišljanja v predstavljenih in razmnoženih referatih ter kritično ovrednotile uspehe in rezultate ter